

บทนำ

กรุงเทพมหานคร ปี ค.ศ. 2015 เมื่อเทคโนโลยีก้าวกระโดดไป
อีกนิด (ส์) นิ่ง =.,=

"พอกันทีน้ำแข็ง -- ต่อไปฉันจะไม่ไปไหนกับเธอ ถ้าเกิดว่ามี
หมอนั่นอยู่ด้วย!" เสียงกร้าวของอินยู หรือยูดังขึ้นทันทีที่เขาก้าวขึ้น
รถเบนซ์คันหรูของตัวเองพร้อมๆ กับน้ำแข็งไสแฟนของเขา และเหตุผล
ที่ทำให้เขาต้องอารมณ์เสียขนาดนี้ นั่นเป็นเหตุผลเดิมๆ คือ...

เนื่องจากวันนี้เป็นวันเกิดของถั่วยฟู น้องสาวคนเดียวของ
น้ำแข็งไส ทำให้ยูดังจำใจมาร่วมกินเลี้ยงด้วย ไม่ใช่ว่าเขาจะรังเกียจ
อะไรถั่วยฟู แต่คนที่เขาโคตรเกลียดมากที่สุดก็คือโซกุน แฟนของถั่วยฟู
นั่นแหละ!

"โธ่ ยู นายจะเกลียดอะไรโซกุนนักหนาเนี่ย"

"-- คนบ้าอะไร ทั้งซีไม่ ชกมก ไม่มีอะไรดีซักอย่าง ความจริง
มีอยู่หนึ่งร้อย แต่พูดมาซะห้าร้อย นี่เธอชอบคนแบบนั้นแหละ!"

"-- มันก็จริงของนาย แต่เขาก็ไม่ได้เป็นถึงขนาดนั้นซักหน่อย"
น้ำแข็งไสเถียงกลับไป ขณะที่ยูดังถอนหายใจ เขาเป็นผู้ชายที่สาวๆ ทุกคนต่าง

หมายปอง ทั้งเท่ ฉลาด สมาร์ท รวยล้นฟ้า ลูกครึ่งไทย-เกาหลี-เยอรมัน
แถมยังมีดีกรีเป็นถึงลูกเจ้าของห้างเครื่องเพชรชื่อดังหลายสาขาทั่วโลก
ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่คนระดับเขาต้องลงไปเกลือกกลั้วกับไอ้โชกุน
อะไรนั่น

"ขอบมันก็ไปขอมันแต่งงานซะเลยเซ่!"

"นี่นายโมโหอะไรไร้สาระเกินไปแล้วนะยู!"

"--+ จะให้ฉันยิ้มร่า หัวเราะอย่างสะใจนั้นหรือ ที่แฟนตัวเอง
เข้าข้างผู้ชายคนอื่นต่อหน้าต่อตาฉันนะ แถมยังเป็นไอ้หน้าลิงนั่นอีก..."
ยูกัดฟันกรอด ก่อนจะสตาร์ททรด แล้วขับออกไปจากลานจอดรถทันที
ทันใด ขณะที่น้ำแข็งใสแอบหัวเราะออกมาน้อยๆ

ถึงยูจะขี้โมโห ใจร้อน ไม่ค่อยยิ้ม และไม่ค่อยผูกมิตรกับคนอื่น
แต่สำหรับเธอ ยูเป็นแค่ผู้ชายธรรมดาๆ คนหนึ่งซึ่งนิสัยยอกจะติดหูไป
สักนิด แถมยังเป็นแฟนของเธออีกด้วย ฉะนั้นหมอนี้ไม่จำเป็นต้องกลัว
เลยว่าเธอจะนอกใจเขาไปหาผู้ชายคนอื่น เพราะ...

"ถึงฉันจะเข้าข้างผู้ชายคนอื่น... แต่ฉันก็ไม่เคยบอกนายนี้ว่าฉันรัก
ผู้ชายคนอื่น"

1

วันสอบปลายภาควันสุดท้ายของโรงเรียนเอกชนชื่อดังคลาคล่ำ
ไปด้วยพวกนักเรียนที่บ้างก็มาทบทวนบทเรียนกันแต่เช้า บ้างก็มานั่งๆ
นอนๆ รอเวลาลงกระแทงทองแดง หรือบ้างก็มาเล่นบาส (ในวันสอบเนี่ย
นะ --) เช่นเดียวกับถ้วยฟู เด็กสาวที่นักเรียนชายหลายคนต่างหมายปอง
แต่พวกเขาจำต้องแห้วไปตามๆ กันเพราะตอนนี้เธอกำลังนั่งท่องหนังสือ
อยู่กับโชกุน แฟนหนุ่มของเธอนั่นเอง

"ตื่นขึ้นมาเดี๋ยวนี้เลยนะโชกุน! ชีวิตนายคิดได้แต่เรื่องกินกับ
เรื่องนอนหรือเนี่ย วันนี้เป็นวันสอบปลายภาควันสุดท้ายแล้วนะ!"
ถ้วยฟูพยายามปลุกให้โชกุนลุกขึ้นมาสนใจบทเรียน ก่อนที่เขาจะเงยหน้า

ขึ้นมาปรี๊ดตามองคนตรงหน้าด้วยแววตาเรียบเฉย แล้วทำท่าเหมือนจะหลับหลับมีหลับหลับต่อ

"ฉันอยากเป็นนักบาส แล้วพวกนักบาสจำเป็นต้องรู้เรื่องเลขยกกำลังด้วยอะ =_="

"ถึงจะเป็นนักบาส แต่นายก็ควรเรียนจบปริญญาตรีนะ"

"เล่นบาสได้เกี่ยวอะไรกับปริญญาตรีอะ"

"-- นี่นายพยายามจะกวนประสาทฉันใช่ไหม้ไอ้คุณ"

"ฉันขอโทษนะที่รำกอก แต่มันง่วงนอนจริงๆ นี่นา" ไอ้คุณบิดขี้เกียจไปมา ขณะที่ถ้วยฟลูตจนหายใจออกมาอย่างเบื่อหน่ายในตัวแฟนหนุ่ม ก่อนที่สายตาคจะหันไปจะเอ้เข้าให้กับพี่สาวของตัวเองที่นั่งติดผนังสื่ออยู่กับอีนยู หรือยู แฟนหนุ่มไฮโซ

"นายน่าจะเอายูเป็นแบบอย่างบ้างนะไอ้คุณ --^"

"อย่าเอาฉันไปเปรียบกับหมอนั่นนะ ฉันกับมันไม่มีอะไรเหมือนกันซักนิด" ไอ้คุณพุดอย่างหงุดหงิดขึ้นมาทันทีที่ถ้วยฟลูเอาเขาไปเปรียบเทียบกับอริ

"ใช่ -* ไม่เหมือนกันตรงที่อยู่เรียนเก่งกว่า (เยอะ) และมีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่านายเยอะ"

"พุดจาแบบนี้... ไปแต่งงานกับมันเลยสิ"

"รีบๆ อ่านหนังสือเดี๋ยวนี้ละ!" ถ้วยฟลูตะคอกใส่เจ้าของหนังสือน้ำตาลประกายทองตรงหน้า ก่อนที่ไอ้คุณจะเบะปากล้อเลียนแล้วเปิดหนังสือเรียนอ่าน แต่พอสายตาเหลือบไปเห็นถ้วยฟลูที่มองคู่พี่สาวของเธอด้วยความอิจฉากอดที่จะหมั่นไ้เสียไม่ได้

เปรี้ยงงง!!

"อู๊ย! หลุดมือ โทษทีนะ ><" หนังสือเรียนที่ตอนแรกอยู่ในมือของไอ้คุณหลุดไปฉะกับหัวสีดำสนิทของยูเข้าให้อย่างจัง ก่อนที่ไอ้คุณจะพุดขอโทษด้วยน้ำเสียงกวนประสาท ขณะที่ยูก็มลงเก็บหนังสือเรียนเล่มนั้นขึ้นมา รอบตัวของเขามีแต่รังสีอำมหิตสีดำ - -

ยูกับไอ้คุณถุกยกย่องให้เป็นสองหนุ่มสุดฮอตประจำโรงเรียนเลยก็

ว่าได้ และอย่างที่ทุกๆ คนรู้ดีว่าทั้งสองไม่ชอบชี่หน้ากันมาตั้งแต่ไหนแต่ไร ไชกุนหมั่นไ้ความไฮโซจนเวอร์ของยู ขณะที่ยูก็เกลียดความซกมกของ ไชกุนเช่นกัน

"นี่แกควนประสาทฉั่นระอะ!" ยูเดินเข้ามาโวยวายใส่ไชกุนด้วยมาด เนี้ยบบๆ ก่อนที่ไชกุนจะลุกขึ้นยืนมองยูตั้งแต่หัวจรดเท้า

"นี่นายเรียนเนตรนารีหรือ ทำไมต้องติดกระดุมถึงเม็ดบน แกม ยังเอาชายเสื้อใส่เข้าไปในกางเกงอีก จู้ๆ เนี้ยบบจริงๆ" ไชกุนพูดอย่าง กวนประสาท

"แล้วนายเรียนอะไรละเนี่ย วิชาชี่พุกียอะไระ กระดุมสองสามเม็ด บนนั่นมีแล้วทำไมไม่ติด ตัดทิ้งไปซะเลยสิถ้ามีแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ แบบเนี้ย ส่วนชายเสื้อก็ยาวดีหรือก แต่ถ้ามั้ยดีใส่กางเกงให้มันเรียบบร้อย แบบนี้ วันหลังซื้อเสื้อเอวลอยมาใส่แทนดีกว่ามัย" ยูตอกกลับอย่างเจ็บแสบ

ทั้งคู่ยืนประจันหน้ากันอย่างไม่มีใครยอมใคร ระหว่างหนุ่มหล่อ สุดเนี้ยบบมาดเจ้าชาย และหนุ่มหล่อสุดห้าวมาดก๊วย --

"ฉั่นจะใส่แบบไหน มันธุระกงการอะไรของนาย" << ไชกุน

"ฉั่นจะใส่แบบไหน แล้วมันธุระกงการอะไรของนายล่ะ" << อีนิยู

(- -)+++(- -)

อยู่กับไชกุนจ้องหน้ากันเขม็ง กระแสไฟลอดผ่านมาชนกัน --

"นี่พวกนายจะทะเลาะกันทำไมเนี้ย แยกมวดยๆ --" น้ำแข็งใส เดินเข้ามาดิงตัวแฟนของเธอออกห่างจากไชกุน ก่อนจะดึงหนังสือเรียน ของไชกุนจากมือของยูมาส่งคืนให้เจ้าของ "นายก็เก็บหนังสือไว้ดีๆ อยา ทำหลุดมือให้บ่อยนัก --+"

"ถ้างั้นก็ไปนั่งไกลๆ สิ ถ้ากลัวมันหลุดมืออีก" ไชกุนยกคิ้วให้ น้ำแข็งใส

"นี่นายพูดแบบนี้กับผู้หญิงอะไระ!" ยูทำท่าจะเข้ามากระโจนใส่ไชกุน แต่โชคดีที่น้ำแข็งใสรั้งร่างของเขาเอาไว้ได้เสียก่อน "ฝากไว้ก่อน --+"

"แล้วรีบมาเอาคืนล่ะพ่อสุภาพบุรุษ"

"--++"

"นายเล็กจนประสาทหูได้แล้วนาโซกุน" ถ้วยฟูขึ้นเสียงอย่างหัวเสีย หลังจากทนดูอยู่นาน ผู้ชายสองคนนี้มีปากมีเสียงกันทุกครั้งที่เจอหน้ากัน จนทำให้เธอรำคาญอยู่บ่อยๆ

"นายก็เหมือนกันยู เลิกทะเลาะกับโซกุนได้แล้ว" น้ำแข็งไสขมวดคิ้วมุ่น ก่อนที่จะมองแฟนสาวของตัวเองด้วยสายตาไม่พอใจ

"ปกป้องมันเหรออ... ไปเป็นแฟนมันเลยสิ"

"-- นี่นายกำลังหาเรื่องทะเลาะกับฉันอยู่นะ"

"เหอะ --"

"พวกเธอมีเรื่องอะไรกันอีก ได้เวลาเข้าห้องสอบแล้วนะ --+" เสียงมหาประลัยของอาจารย์ฝ่ายปกครองที่คอยไล่บี้อึ้งและทรงผมของโซกุนอยู่บ่อยๆ ดังขึ้น ก่อนที่เขาจะสะดุ้งเฮือก ทำเอาหูหวิวเราะเยาะหน่อยๆ ด้วยมาดผู้ดี แล้วเดินถือหนังสือละออกไปจากถ้วยฟูและโซกุน พร้อมกับน้ำแข็งไส

"นายสหรัฐ ไหนว่าจะไปย้อมผมคืนตั้งแต่เมื่อวานแล้วไง!"

"เอ่อ...พอดีว่าพายุูกิสพัตร้านทำผมแถวบ้านของผมไปเรียบเลยครับอาจารย์"

"เหรออ"

"แล้วพายุทอร์นาโดก็กวาดซางทำผมหายสาบสูญไปด้วยนะครับ" โซกุนซักแม่น้ำอันไร้สาระทั้งหมตมารวมกัน ขณะที่เจ้าของเสียงมหาประลัยพยายามจะเอาไม่เรียวลไตติ๊กบาลของโซกุน แต่เขาก็หนีหันตภัยร้ายนี้ ออกมาได้ ถ้วยฟูมองแฟนหนุ่มแล้วสายติริระแวมหัวเราะออกมาเล็กน้อย

ตั้งแต่เรื่องเสื้อผ้าหน้าผมไปจนถึงเรื่องเรียน มีอะไรที่นายสามารถทำให้มันถูกระเบียบได้บ้างเนี่ยโซกุน

ปิดเทอมแล้ววว...แล้ววว...แล้ววว

โซกุนกระโดดโลดเต้นอย่างมีความสุขเมื่อปิดเทอมมาเยือน เพราะมันเป็นเหมือนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ก็ว่าได้ เขาจะสามารถชอขยผมระเบียบ ทำสีสักลิปสี เจาะหูอีกสิบรู ทุกอย่างที่ทางโรงเรียนห้าม เขาจะทำ

ให้หมด

ช่างเป็นเด็กเหลือขอที่ดีจริงๆ ><

"เฮ้! โขกุนตะลุงเล็กน้อยเมื่อกูๆ ก็มีมือเล็กๆ มาเกาะป่าของเขาเอาไว้ ขณะที่เขากำลังจะเสด็จออกจากโรงเรียน เสียงค้อนเคียวราวกับถ้วยฟูแฟนสาวก็ไม่ปาน --,-- ทั้งๆ ที่เขาอุตส่าห์จะแอบหนีไปตะลอนในวันสุดท้ายของวันสอบคนเดียวเสียหน่อย แต่ก็ต้องโล่งใจเมื่อหันไปมองทางด้านเสียง

"เฮ้!~ น้ำแข็ง ทำเอาตกอกตกใจหมด!!"

"เห็นน้องสาวฉันตามหานายอยู่นะ"

"จะ...จั้นเหวอ"

"ทำทางอารมณ์ไม่ค่อยดีด้วยสิ" น้ำแข็งใส่พูดพลางกอดอกมองหน้าโขกุนด้วยแววตาจับผิด "แล้วนี่นายกำลังจะไปไหน"

"ไป...ไป..."

"..."

"เฮ้ย UFO!" โขกุนทำท่าชี้โบ้ชี้เบ๊ไปเรื่อย พร้อมกับตะโกนออกมาเสียงดัง ทำให้น้ำแข็งใส่รีบหันขวับไปมองตามมือของเขา แต่กลับพบเพียงท้องฟ้าที่ว่างเปล่า แล้วพอหันกลับมาหมายจะตีหัวแฟนสุดที่รักของน้องสาวตัวเองให้ละ

กลับพบเพียงอากาศธาตุและความว่างเปล่าเช่นกัน -- ไอ้กะล่อน

"ให้ตายสิ ยัยนั่น... --^ เกือบไปแล้ว" โขกุนหอบแฮกๆ พลังวิ่งมาหยุดที่ป้ายรถเมล์ นานๆ ที่เขาจะเป็นอิสระจากถ้วยฟูแล้วได้ไปเที่ยวเล่นคนเดียวบ้าง

ยัยน้ำแข็งใส่นั่นเกือบทำเสียเรื่องแล้วสิน่า! ว่าแต่วันนี้จะไปทำอะไรก่อนดีนะ... คึกๆ ซอยผมเพิ่ม >< หลังจากไม่ได้ทำอะไรกับหัวมาตั้งแต่ปิดเทอมที่แล้ว นอกจากยอมเป็นสื่อน้ำตาลทองนี่แหละ แต่สียังไม่ค่อยแจ่มเลย~ น่าจะเพิ่มไฮโดรลีสสีแดงเข้าไปอีกคงไม่เลว

ปัก!

โซกุนหัวเราะคิกคักคนเดียว มีความสุขกับการเสริมหล่อของตัวเอง ในจินตนาการ ก่อนจะเดินไปชนแผ่นหลังกว้างๆ ของใครคนหนึ่งเข้าไป เขาเงยหน้ามองชายหนุ่มตรงหน้าด้วยสายตาพาดๆ

"ยื่นท่าแมวอะไรตรงนี่พะ!" มือใหญ่เอื้อมไปกระชากคอเสื้อจากด้านหลังของชายหนุ่มคนนั้นพร้อมกับดึงลงมาอย่างแรง ก่อนที่ทั้งสองจะตาโตเท่าไข่ห่านเมื่อสองสายตาประสานกัน

แม้แต่ตอนหนีแฟนเที่ยว เขาก็คงหนีไม่พ้นไอ้หมอนี่จริงๆ ไซม์ัยเนี่ย!

"-- ไอ้ยู" << โซกุน

"ทำไมฉันต้องเจอนายอยู่ในทุกๆ ที่พะ!" << อึนยู

"ไอ้โฮ พุดเหมือนฉันอยากจะเจอนายมากเลยงั้นลิ --*" << โซกุน

"แล้วทำไมนายถึงอยู่ในทุกๆ ที่ที่ฉันอยู่ ซวยชะมัด" << อึนยู

"หรือเพราะนายแอบชอบฉันก็เลยแอบตามฉันไปในทุกๆ ที่แล้วสร้างสถานการณ์พะ" โซกุนมองคนตรงหน้าอย่างครุ่นคิด ขณะที่ยูชนลุกขึ้นมาทันทีที่คู่อริพุดจบ

ไอ้หมอนี่มันใช้สมองคิดบ้างหรือเปล่าถึงมาบอกว่าผมชอบมันเนี่ย!
ไม่รู้สิกระดากปากบ้างเลยอะ! TTATT

"อย่าพูดแบบนี้อีกนะ มันทำให้ฉันทั้งคลื่นไส้ ทั้งขมลูก"

"รับไม่ได้หรือตื่นเต้น"

"--+ ตัวต่อตัวมะ"

"ทำต๋อยหรือชวนทำอะไรนะ ทะลึ่งจริงๆ"

"นี่แก!" ยูคำรามออกมาอย่างหัวเสีย เจอโซกุนที่ไร เขาต้องมีเรื่องให้อารมณ์เสีย+ปวดหัวทุกที ผิดกับโซกุนที่อารมณ์เสียเช่นกัน แต่กลับรู้สึกสนใจอย่างบอกไม่ถูกที่หาเรื่องมาแก้งฝ่ายตรงข้ามได้ทุกครั้งไป โดยที่ยูไม่สามารถโต้เขากลับได้

"แล้วนายมาทำอะไรแถวนี้ตอนนี้ ออย่าบอกนะว่าหนีน้ำแข็งมา"
โซกุนมองยูอย่างจับผิด

"--^ ฉันไม่เหมือนแก"

พองโก้

"แล้วน้ำแข็งอยู่ไหนล่ะ"

"นั่นไง มาแล้ว" ยูชี้ไปทางด้านหลังของโซกุน ก่อนที่เขาจะสะดุ้งพร้อม
ย่อดวงเล็กน้อย -- ให้ตายเถอะ เมื่อกี้เขาเพิ่งจะหาเรื่องยัยน้ำแข็ง
มาเองนะ TTATT มีหวังถ้าเจอเธอตอนนี้ เขาอาจจะตายคาอุ้งเท้าของเธอ
ก็เป็นได้

"เป็นอะไรไปนะ --"

"ปวดท้องกะทันหัน ฉันไปล่ะ"

"ล้าออยกะทันหันล่ะสิ"

"อยากตายเถอะ!" โซกุนว่า ก่อนจะเหวี่ยงไปมองทางน้ำแข็งใสที่
เดินคุยโทรศัพท์มา แล้วหันไปมองหน้ายู " -- ^ ไว้เจอกัน"

"ไม่ต้องเจอเลยได้มั๊ย"

"ได้! ถ้าตลอดปิดเทอมนี้แถมไม่โผล่หน้ามาให้ฉันเห็น"

และแล้วโซกุนก็วิ่งจากไป ขณะที่ยูมองตามอย่างหมั่นได้ ทำ
อย่างกับว่าเขาอยากจะทำกับมันตายล่ะ ไม่นานนักน้ำแข็งใสก็เดินมา
หยุดอยู่ตรงหน้ายู หากแต่สายตาของเธอกลับมองไปทางที่ไอ้หัวทองเพิ่ง
วิ่งไปเมื่อกี้

"โซกุนเธอ"

"อือ"

" -- + ถ้วยฟูตามหาหมอนั่นทั่วไปหมด ให้ตายเถอะ ปิดเทอมแล้ว
เป็นแบบนี้ทุกที" น้ำแข็งใสว่า ก่อนจะถอนหายใจออกมาเล็กน้อย ว่าที่
น้องเขมมักจะชอบหนีเที่ยวเป็นประจำเมื่อปิดเทอมมาเยือน ผิดกับเธอ
ที่เขมมักจะตามติดเสมอไม่เคยปล่อยให้ห่าง

จะว่าไปยูก็เหมือนกับถ้วยฟู ถ้าหากว่าเธอเป็นโซกุนก็คงจะหนีเที่ยว
เหมือนกันนั่นแหละ เล่นตามจิกไม่ห่างขนาดนั้น โซกุนแทบจะไม่มีอิสระ
เลยด้วยซ้ำ

เหมือนกับยูที่แทบจะไม่ปล่อยให้เธอเลยอีกนั่นแหละ!

2

ถ้วยฟูแช่กึ่งเผาในจานของเธอไปมาพลงมองน้ำแข็งใสกับยูด้วย
ความอิจฉา วันนั้นเป็นเหมือนกับวันสอบวันสุดท้ายของเทอมที่แล้ว คือ
โชกุนมักจะหนีเธอไปแต่งเสริมเติมความหล่อของตัวเอง -- ไม่ว่าจะทำ
สีผมไฮไลท์มาเป็นสิบๆ สีที่หัว หรือชอยผมยิบจนหัวแทบล้าน และไป
ซ้อปิ้งเสื้อผ้าต่างๆ ที่เงินก็ไม่ค่อยจะมีนั่นแหละ

ไม่เหมือนกับยูดักนิต ที่มีเวลาให้กับพี่สาวของเธอตลอดเวลา

แต่ก็ต้องทำใจละนะ โชกุนเป็นคนรักอิสระยิ่งกว่าอะไรทั้งหมด
ครั้งแรกที่เขามาขอเธอเป็นแฟน เธอแทบจะไม่เชื่อหูตัวเองเลยด้วยซ้ำว่า
คนที่รักกันโดยขนาดนั้นจะกล้ามาบอกรักผู้หญิงอย่างเธอ แต่บางที...

เธอก็อยากให้เขาเป็นแบบยูดักนิตเหมือนกัน

"โชกุนนี่แย่ะมดเลยนะ ปล่อยให้เธอมาอยู่คนเดียวแบบนี้" ยูดู
ขึ้นมา หลังจากที่นั่งมองถ้วยฟูแช่กึ่งเผาในจานเล่นอยู่นานสองนาน
เพราะเห็นว่าถ้วยฟูไม่ได้อยู่กับโชกุน เขาจึงชวนเธอมาเดินเนอร์กับเขาและ
น้ำแข็งใสด้วยซะเลย

"ไม่หรอก ดีซะอีก ฉันจะได้มีเวลาเที่ยวเล่นส่วนตัวบ้าง"

"แล้วทำไมโชกุนต้องหนีเธอด้วยล่ะ ในเมื่อถ้าเขาอยากจะทำ
เที่ยวเล่นส่วนตัวบ้าง เธอก็น่าจะอนุญาต"

"--+ ยูดูมาหาเรื่อง" ถ้วยฟูพูดด้วยน้ำเสียงหงุดหงิดน้อยๆ ก่อน
ที่ยูจะหัวเราะออกมาอย่างขำขัน "ทำอะไร เดี่ยวแม่จ้วงด้วยสิอมนี่เลย"

"แล้วทำไมยูไม่หนีฉันไปเที่ยวเล่นส่วนตัวแบบโชกุนบ้างล่ะ"
น้ำแข็งใสพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงสงสัย

"ถ้าฉันหนีไป ฉันรู้ว่าคนแบบเธอจะต้องหนีเที่ยวเหมือนกันนะสิ"
ยูดูอย่างรู้ทันพลงติดหน้าผากแฟนของตัวเองเบาๆ "ฉันไม่ปล่อยให้เธอ
หนีไปนั่งเหล่หนุ่มร็อก~"

"ฉันก็อยากเที่ยวเหมือนกันนี่นา"

"ก็เที่ยวกับฉันง"

น้ำแข็งไสแอบเบะปากน้อยๆ -- เทียวคนเดียวกับเทียวกับแฟน
มันเหมือนกันที่ไหนเล่า ไม่รู้ด้วยฟูจะมานั่งอมทุกข์ทำไม แค้ไซกุนหนี
เทียว ถึงเธอบอกว่าจะได้มีเวลาเทียวส่วนตัว แต่น้ำแข็งไสที่เป็นพี่สาวก็รู้
อยู่ดีว่าน้องสาวไม่สบายใจนักหรือที่แฟนของตัวเองหนีไปเทียวแบบนั้น
เป็นเธอหน่อยไม่ได้นะ -- เธอหนีเทียวได้ ฉันก็เทียวได้บ้าง
เหมือนกันล่ะพะ! ปล่อยให้ลากดีๆ แบบนี้หลุดลอยไปได้เอียงไร

"อยู่กับพี่น้ำแข็งนี่ก็ดีเนอะ"

"ดีตรงไหน" น้ำแข็งไสสวนทันควัน

"--+ หมายความว่ายังไง หา?" << อีนยู

"เปล้า~" << น้ำแข็งไส

"ก็ดี เดี่ยวกินเสร็จแล้วฉันไปส่งนะ ทั้งสองคนนะ" ยุกก็คว้าเด็กน้อย
ให้กับด้วยฟูพร้อมกับพูดขึ้นมา ก่อนที่เธอจะพยักหน้าเล็กน้อยแล้วนั่ง
เท้าคางตัวเองอย่างแข็งๆ

นับครั้งได้เลยนะที่ไซกุนจะไปส่งเธอถึงบ้านนะ อย่างดีก็แค่ส่งที่
ป้ายรถเมล์ แล้วตัวเองก็ไปตะลอนต่อ ในขณะที่ยูขับรถไปส่งพี่สาวของ
เธอถึงบ้าน เสร็จปุ๊บก็รีบกลับบ้านปั๊บ ไม่ได้ไปเถลไถลต่อเหมือนไซกุน
ด้วย...

อ้ากกก!! อยากให้อีตาไซกุนดีได้สักครั้งหนึ่งของยูสักนิดจะได้
ม้ายยย!!

"น่าอิจฉาพี่น้ำแข็งชะมัด ที่ได้แฟนแบบยู" ด้วยฟูพูดขึ้นพร้อมกับ
เข็ดผมตัวเองไปด้วยหลังจากที่อาบน้ำเสร็จ ขณะที่น้ำแข็งไสหันมองทาง
น้องสาวหลังจากวางโทรศัพท์จากยูซึ่งโทรมารายงานว่าถึงบ้านแล้ว

"--^ น่าอิจฉาตรงไหนพะ ฉันลื้อจ๊ากแก"

"...ไม่ว่ายูจะทำอะไรต้องคอยรายงานพี่ๆ ทุกนาที ทุกวินาทีแบบนั้น
นะ"

"ไม่ว่าฉันจะทำอะไรก็ต้องรายงานยูเหมือนกัน --+"

"ไม่เห็นเป็นไรนี่ อีตาไซกุนสิ วันๆ เอาแต่ห่วงหลอกกับนอนหลับ

